

Mar, er nemlig 2 Rd. Det forekommer mig, at der er Anledning til at tage under Overveelse, om ikke dette Forhold kunde trænge til nogen Modifikation.

Sjörning: Da de Forhold, som dette Lovforslag beskæftiger sig med, efter deres eendommelige Beskaffenhed formentlig mere egne sig til Drøftelse i et Udvalg end til en offentlig Forhandling, skal jeg for mit Vedkommende indskrænke mig til den Bemærkning, at jeg billiger saa vel Lovforslagets Fremkomst som dets Indhold. Jeg har med Interesse hørt de Bemærkninger, som kom fra det ærede sagkyndige Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger), og for saa vidt det skulde kunne lade sig gjøre at faae Kvinder til at foretage den Undersøgelse, som omhandles i § 2, maatte det vistnok betragtes som særdeles ønskeligt i Humanitetens Interesse. For saa vidt det ærede Medlem endvidere med Hensyn til Slutningen af § 1 omtalte det Forhold, at en Almie paadrager sig Smitte ved at give et Barn Die, og mente, at der ogsaa maatte tages Hensyn til dette Tilfælde i Lovforslaget, skal jeg tillade mig at minde om, at det jo lige saa vel kan ske, at et Barn kan paadrage sig Smitte ved at die en Almie, og at dette Forhold jo altsaa ogsaa burde medoptages blandt de Forhold, som Lovforslaget beskæftiger sig med. — Den Betaling, som § 8 fastsætter for den offentlige Læge, og som den ærede foregaaende Taler omtalte, har ogsaa været mig paa-faldende, og jeg skal, til hvad det ærede Medlem omtalte, endnu tillade mig at sige, at det var i 1825, at den nu gjældende Betaling af 1—2 Rd. blev fastsat, og at den Gang udgjorde en saadan Betaling et ganske anderledes Beløb end nu omstunder. Maatte jeg i Forbindelse hermed minde om, at ved den lille Lov om Tilsynet med Fabrikarbejdere, som blev vedtagen ifjor, har man paa-lagt Læger at foretage Undersøgelse af en Persons Helbredsstilstand for en Betaling af 24 f. Det forekommer mig rigtignok at være høist mærkeligt, at man vil Lønne Lægerne for de Forretninger, de udføre, ganske anderledes høit end andre Embedsmænd, og jeg tror i det Hele, at den gamle Plakat af 1825, skjøndt dens Satser ere ganske anderledes høie end dem, man finder i denne og i den af mig nys nævnte Lov, turde trænge til en Revision. — Maatte jeg endnu blot gjøre den lille Bemærkning, at det vistnok vil overraske Enhver, naar man af Motiverne til dette Lovforslag bliver bekendt med, at det Regulativ for Tilsynet med Løssagtige Fruentimmer i Kjøbenhavn, som

skulde udarbejdes efter Loven af 11te Februar 1863, ikke er kommet endnu, uagtet der er hængaaet 11 Mar. Det er virkelig ikke nogen fordelagtig Mening om den nævnte Lovs Gjennemførelse, man derved kan faae; men Billighed byder dog at tilføie, at Broderparten af dette Tidrum er medgaaet til den nedsatte Kommissions Forhandlinger, idet nemlig disse varede i 6 Mar, saa at det kun er for en forholdsvis ringere Tid, at man kan sige, at Forintelsen falder Justitsministeriet til Laast.

Justitsministeren: Maaske jeg med Hensyn til den sidste Bemærkning først maatte minde om, at, naar den Sag, som det ærede Medlem berørte, har været saalænge, da maa Grunden dertil vistnok tildels søges i, at en Kommission, som har været beskæftiget med dette Arbejde, har anvendt længere Tid dertil; men tildels ogsaa i den Omstændighed, at, forinden Kommissionen begyndte at arbejde, har det været anset for rigtigt at indhente Oplysninger fra forskjellige Steder, og det vil maaske ikke være det ærede Medlem ubekendt, at det Udfast, som blev forelagt Kommissionen som Grundlag for dens Arbejde, navnlig var udarbejdet af en senere afsked Embedsmand, der for at kunne gjøre dette Udfast foretog Reiser i forskjellige fremmede Lande for der at indhente Erfaringer, som ikke vare tilstede herhjemme i saa stort et Omfang, som det kunde anses for ønskeligt. Jeg tror i alt Fald at turde sige, at der falder kun en ringe Del af Skylden paa Justitsministeriet og særlig, hvad den nuværende Justitsminister angaar, da tror jeg at turde sige, at ingen Del af Skylden falder paa ham; jeg tror tværtimod, at han, hvad jo ogsaa det ærede Medlem og den anden ærede Taler (Jønger) have udtalt deres Paaskjønnelse af, har gjort, hvad der var nødvendigt for, at Sagen overhovedet kunde blive fremmet, nemlig først at forberede den ved den nødvendige Forandring i Lovgivningen. At det er et Arbejde, hvortil en Justitsminister efter denne Sags Beskaffenhed ikke just har kunnet gaa med nogen særdeles stor Glæde, behøver jeg ikke at udtale. Jeg for mit Vedkommende er imidlertid ved at beskæftige mig med denne Gjenstand kommen til den Overbevisning, at det var paa tværgående nødvendigt, at Lovgivningsmagten blev sat i Bevægelse i den Retning, som nærværende Lovforslag gaar ud paa. Det er efter min Overbevisning nødvendigt, at denne Supplerings Lovgivningens Bestemmelser indtræder, forinden man kan gaa til at udarbejde de Vedtægter, hvorpaa det ærede